

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

## ***Aboya Boa Jean v. Malta* - [62676/16](#)**

Hotărârea din 2.4.2019 [Secția a III-a]

### **Articolul 5**

#### **Articolul 5-4**

##### **Celeritatea controlului**

Controlul automat al detenției în materie de imigrație care nu a fost efectuat în termen de șapte zile lucrătoare, în conformitate cu dreptul național: *nicio încălcare*

*În fapt* – Reclamantul a fost plasat în detenție ca imigrant în așteptarea examinării cererii sale de azil. În baza dreptului maltez, trebuia să existe un control automat al legalității detenției sale în termen de șapte zile lucrătoare de la plasarea persoanei în detenție, după care detenția putea fi extinsă. În cazul reclamanților și contrar dreptului național, un asemenea control a fost efectuat abia după expirarea unei perioade de douăzeci și cinci de zile.

*În drept* – Articolul 5 § 4: Formele de control judiciar care îndeplinesc exigențele articolului 5 § 4 pot varia de la un domeniu la altul și depind de tipul de privare de libertate în discuție.

Nu era exclus faptul că un sistem de control periodic automat al legalității detenției de către un tribunal putea asigura respectarea exigențelor articolului 5 § 4. Totuși, intervalele lungi în contextul unui control periodic automat puteau da naștere unei încălcări a articolului 5 § 4. Exigențele articolului 5 § 4 privind ceea ce poate fi considerat un interval „rezonabil” în contextul controlului judiciar periodice variaau de la un domeniu la altul, în funcție de tipul de privare de libertate în discuție.

În contextul detenției până la deportare sau extrădare, factorii care afectează legalitatea detenției se pot schimba odată cu trecerea timpului. Prin urmare, intervalele mai scurte dintre controale erau necesare pentru detenția în așteptarea deportării sau a extrădării, în comparație cu detenția de după condamnarea de către un tribunal competent sau cu detenția unor persoane alienate. Într-adevăr, factorii care afectează legalitatea detenției puteau evolua mai repede în situațiile în care procedurile continuau, în comparație cu situațiile în care procedurile ar fi fost încheiate după stabilirea tuturor circumstanțelor relevante.

În același timp, având în vedere întinderea limitată a controlului legalității detenției cerut de articolul 5 § 4 în cazurile de extrădare – care nu se extindea, de exemplu, la problema necesității detenției pentru prevenirea criminalității sau a sustragerii –, controlul nu trebuia să aibă loc atât de frecvent ca în cazul privării de libertate în baza articolului 5 § 1 (c). Astfel, Curtea a constatat, de exemplu, că intervalele dintre controalele periodice ale detenției care varia între două și patru luni erau compatibile cu exigențele articolului 5 § 4. Totuși, nu ținea de sarcina Curții să se pronunțe cu privire la perioada maximă de timp dintre controale care trebuia să se aplice în mod automat unei anumite categorii de deținuți. Problema respectării acestei exigențe prin existența perioadelor trebuia stabilită în funcție de circumstanțele fiecărui caz.

Reclamantul a fost reținut pe 10 septembrie 2016 și a compărut în fața Comisiei pe 30 septembrie 2016. Primul său control trebuia să aibă loc, în mod automat, într-un termen de șapte zile lucrătoare, adică cel târziu pe 20 septembrie. Totuși, pe 20 septembrie nu a avut loc niciun control, deoarece un membru al Comisiei se afla în străinătate. Așa cum o permite legea (Regula 6 (3) a Regulamentului de recepție), Comisia putea prelungi termenul cu încă șapte zile lucrătoare. Având în vedere că 21 septembrie era o zi de sărbătoare publică, i.e. o zi nelucrătoare, următorul control trebuia să aibă loc până pe data de 30 septembrie – data la care Comisia s-a convocat de fapt. Atunci când Comisia s-a convocat pe 30 septembrie, ea se afla încă în limita maximă. În acea zi, având în vedere faptul că unul dintre avocații aleși ai reclamantului era

plecat în străinătate, cazul a fost amânat până la 5 octombrie 2016. La această ultimă dată, Comisia i-a explicat reclamantului motivul pentru care nu a putut respecta termenul prevăzut de lege pentru primul său control; ea a examinat situația lui și și-a motivat decizia de prelungire a detenției reclamantului.

Astfel, neregularitatea procedurală din acest caz a constat în faptul că reclamantul nu a avut parte de un control automat în primele șapte zile lucrătoare și că perioada de control nu a fost prelungită în mod corespunzător.

Totuși, audierea a avut loc în termenul maxim prevăzut de lege și a fost amânată doar pentru că unul dintre avocații reclamantului era plecat în străinătate.

De vreme ce, în baza articolului 5 § 1, detenția care nu era conformă cu dreptul național presupunea o încălcare a acestei dispoziții, o încălcare a termenelor limită pentru controalele automate stabilite prin lege nu echivala neapărat cu o încălcare a articolului 5 § 4, dacă procedurile prin care a fost examinată legalitatea detenției unui reclamant au fost, totuși, hotărâte cu celeritate. În cazul reclamantului, în ciuda anumitor neregularități, perioada de timp cursă până la primul său control nu putea fi considerat nerezonabilă.

*Concluzie:* nicio încălcare (unanimitate).

De asemenea, Curtea a hotărât, în unanimitate, că nu a existat o încălcare a articolului 5 § 1, constatând că detenția reclamantului a fost strâns legată de motivul de detenție invocat de către Guvern, iar durata detenției nu putea fi considerată nerezonabilă.

(Vezi și *Abdulkhakov v. Rusia*, [14743/11](#), 2 octombrie 2012, [Nota informativă 156](#))